

Fi de temporada

La situació de l'URSS preocupa, entre altres coses perquè no se sap ben bé fins a quin punt són encara vàlides les sigles que acabo d'utilitzar. Allò que ja sembla segur és que l'hivern que s'acosta agreujarà encara més els problemes de les repúbliques soviètiques en fase de liquidació. Es temen grans privacions, i fins i tot es parla de fam.

A la resta del món —que també passa les seves angúnies— es reben amb estupefacció notícies tan extraordinàries com la de la venda de l'estació espacial MIR. La Glavkosmos, l'agència soviètica de l'espai, ha fet l'oferta amb un preu de sortida molt enraonat: 700 milions de dòlars la peça, de mida natural i amb garantia d'autenticitat en tots els detalls. En una època d'inflació generalitzada, 700 milions de dòlars no són pas una xifra escandalosa per a un model selecte, d'una tecnologia que els mateixos competidors consideren de primera classe. Sembla que la NASA, l'agència nord-americana de l'espai, s'ha mostrat molt interessada en la compra.

L'estació MIR ja fa cinc anys que fou posada en òrbita i continua giravoltant amb un èxit remarcable. I ara resulta que serioses dificultats econòmiques fan perillar l'empresa, i la Glavkosmos reconeix que no podrà fer front a les despeses dels seus programes espacials si no compta amb més recursos.

M'imagino que els astronautes que tripulen la MIR deuen estar ben amoïnats. Suposo que estan assabentats del que succeeix a la Terra perquè —si no ens han mentit— compten amb uns mitjans de comunicació de gran eficàcia. El dubte que els diners es puguin acabar i que no n'hi hagi prou per fer-los baixar i tornar-los a casa ha de ser terrible.

Tot plegat té un aire de liquidació per fi de temporada. O més exactament: per canvi de negoci. Un gran rotatiu en llengua anglesa va publicar una caricatura, on es veia el famós mausoleu de Lenin desmantellat i convertit en una hamburgueseria.

S'ha acabat també, si no s'hi troba remei, un gènere literari que havia aconseguit una gran acceptació: la dels espies que arribaven del fred. Tenia uns estereotips, unes calcomanies tan encastades a l'esperit dels lectors, que ara hi haurà una certa sensació d'orfandat. ¡Era tan còmode tenir sempre a mà un mapa on els bons i els dolents hi figuraven amb colors distints! Per als guions de pel·lícules i els arguments de novel·les, era una cosa molt pràctica. S'ha produït un buit que qui sap com l'omplirem.

Pere Calders

